

บันทึก

เรื่อง เงินอุดหนุนองค์การศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศ
(กรณีปัญหาตามมาตรา ๑๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สร.๐๔๐๓/๑๗๔๘๘ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ตัดงบประมาณของกรมกสิกรรมในรายการค่าบำรุงองค์การ INTERNATIONAL RUBBER STUDY GROUP (IRSG) ซึ่งประเทศไทยได้เป็นสมาชิกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ และกรมกสิกรรมได้รับอนุมัติงบประมาณเพื่อจ่ายเป็นค่าบำรุงมาทุกปี ปีละประมาณ ๕๕,๐๐๐ บาท โดยคณะกรรมการให้เหตุผลว่า องค์การดังกล่าวเป็นองค์การเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องยาง เงินค่าบำรุงจึงควรจ่ายจากเงินส่วนแบ่งร้อยละห้าที่กรมกสิกรรมได้รับจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเพื่อการค้นคว้าและทดลอง ไม่ควรจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน แต่กรมกสิกรรมไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการดังกล่าวโดยเห็นว่า IRSG เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีหน้าที่ศึกษาและแนะนำประเทศที่เป็นภาคีในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจการยางโดยทั่วไปอันเป็นเรื่องที่อยู่นอกขอบเขตความรับผิดชอบของกรมกสิกรรมและเงินที่ได้รับจัดสรรมาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนั้น กฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจนว่าให้ใช้จ่ายในการทดลองค้นคว้าเรื่องยาง ซึ่งกรมกสิกรรมเข้าใจว่าเป็นงานค้นคว้าทดลองในหน้าที่โดยตรงของกรมกสิกรรมคือเกี่ยวกับสวนยางเท่านั้น จะนำไปใช้ในกิจการที่อยู่นอกหน้าที่ของกรมกสิกรรมไม่ได้ ความเห็นโดยละเอียดของกรมกสิกรรมปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ถึงนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ กษ.๐๓๐๑/๑๔๓๒๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๔

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาปัญหาเรื่องนี้แล้วมีมติให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในทางกฎหมายว่า กรมกสิกรรมมีอำนาจที่จะใช้เงินส่วนแบ่งร้อยละห้าที่ได้รับจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อการค้นคว้าและทดลองเกี่ยวกับการสวนยาง ไปใช้จ่ายเป็นค่าบำรุงองค์การ IRSG ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้วขอเท็จจริงได้ตามเอกสารที่ส่งมาและคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงเกษตรว่าเงินที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๕ เห็นควรให้นำไปใช้จ่ายเป็นค่าบำรุงองค์การ IRSG นั้น คือเงินของกรมกสิกรรมซึ่งคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางจัดสรรจากเงินสงเคราะห์ส่งให้เพื่อใช้จ่ายในกิจการตามที่

บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ (๑)^๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ คือ การดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยาง โดยเฉพาะกับทั้งได้บัญญัติไว้ในกฎหมายที่กล่าวนี้ด้วยว่า เงินที่กรมกสิกรรมได้รับนี้มีให้ถือเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ส่วนเงินค่าบำรุงองค์การ IRSG ที่จะให้เอาเงินของกรมกสิกรรมดังกล่าวแล้วไปส่งใช้นั้น ได้แก่เงินที่ประเทศไทยจะต้องส่งให้แก่องค์การ IRSG เป็นค่าบำรุงประจำปีในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก

ข้อเท็จจริงได้ความดังนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า เงินค่าบำรุงที่จะส่งให้แก่องค์การ IRSG นั้น เป็นเงินชำระหนี้ที่รัฐบาลเป็นลูกหนี้ หากใช้กรมกสิกรรมเป็นลูกหนี้ไม่ และผู้ที่ก่อให้เกิดหนี้ก็คือรัฐบาล ไม่ใช่กรมกสิกรรม เมื่อกรณีเป็นดังนี้ก็ย่อมจะต้องเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่ชำระหนี้ด้วยเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินดังที่ได้เคยปฏิบัติต่อเนื่องกันมาแล้วเป็นเวลาหลายปี จะให้กรมกสิกรรมชำระหนี้ด้วยเงินของกรมกสิกรรมหาได้ไม่ เฉพาะอย่างยิ่งจากเงินที่กรมกสิกรรมได้รับมาจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางดังกล่าวข้างต้น เพราะนอกจากกรมกสิกรรมจะมีใช้ลูกหนี้ที่จะต้องชำระหนี้แล้ว เงินที่จะให้นำไปชำระยังเป็นเงินที่มีใช้เงินในงบประมาณแผ่นดิน แต่เป็นเงินที่ได้มาและมีอยู่ตามกฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ให้กรมกสิกรรมใช้จ่ายได้เฉพาะในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะเท่านั้น การชำระค่าบำรุงองค์การ IRSG ไม่มีทางที่จะถือได้ว่า เป็นการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยาง เพราะการชำระค่าบำรุงกับการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับการยางเป็นคนละเรื่องและห่างไกลกันมาก แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ไม่มีทางที่จะกล่าวได้ว่า การชำระค่าบำรุงองค์การ IRSG จะเป็นประโยชน์โดยเฉพาะแก่เจ้าของสวนยาง เพราะองค์การ IRSG เป็นองค์การระหว่างประเทศ ปฏิบัติการหลายอย่างเพื่อประโยชน์แก่ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกประโยชน์ที่จะได้จากการเป็นสมาชิกอันเป็นผลให้ต้องชำระค่าบำรุงนั้น หากจะมีก็มิใช่เฉพาะแก่เจ้าของสวนยางเท่านั้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมีความเห็นในปัญหาที่ให้พิจารณาว่า กรมกสิกรรมไม่มีอำนาจที่จะใช้เงินที่ได้รับจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางไปจ่ายเป็นค่าบำรุงองค์การ IRSG ได้

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์
(นายสมภพ โหตระกิตย์)

^๑ มาตรา ๑๘ ทุกๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนร้อยละห้าสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะมอบไว้ให้แก่กรมกสิกรรมเป็นงวด ๆ ตามที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมกสิกรรมได้รับนี้มีให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

เลขที่การคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๑๔ □